

اکبر اعلمی در گفتگو با «آیت ماندگار» از تاکتیک‌های انتخاباتی می‌گوید:

همه چیز به شیوه برخورد شورای نگهبان بستگی دارد

گروه سیاسی: «مادامی که منشور و مبانی فکری اصلاحات تبیین نشده و شخصیت محوری و تمنیات یک قبیله و باند سیاسی خاص ملاک اصلاح طلبی است و مشخص نیست که جریان مدعی اصلاحات در مقام اصلاح چه چیزی و چگونه هستند، شاهد این قبیل موضع‌گیری‌های خودسرانه و انفعالی بنام جریان اصلاحات خواهیم بود.» این تنها بخشی از گفته‌های «اکبر اعلمی» نماینده سابق و جنجالی مجلس شورای اسلامی است که در گفتگو با «آیت ماندگار» مطرح شده است.

گزارش اختصاصی آیت ماندگار از روز دانشجو:
بنا به دستور مسئولین دانشگاه معذوریم!

نگاهی به ائتلاف‌های احتمالی

ثبت نام حداکثری مقبول اصلاح طلبها

ayatemandegar
biweekly

چهار صفحه
قیمت: ۲۰۰ تومان
No: 7. The second half of Dec. 2015
Political, Social

دوهفته نامه سیاسی، اجتماعی
شماره ۷
نیمه دوم آذر ۱۳۹۴
سال اول

سرمقاله

هفتم اسفند فرصتی برای نمایش قدرت

محمد اعلمی
مدیرمسئول

کمتر از سه ماه دیگر به برگزاری انتخابات دهمین دوره مجلس شورای اسلامی باقی مانده است. این روزها بحث بر سر آمدن و یا نیامدن چهره‌های برجسته سیاسی برای حضور در لیست‌های انتخاباتی نقل بسیاری از محافل شده است. بی‌تردید یکی از دلایل اصلی این هیجان و حس رقابت، انتخاب حسن روحانی در ۲۴ خرداد ۹۲ به‌عنوان رئیس‌جمهور بوده است. رئیس‌جمهوری که در آستانه یک آزمون بزرگ یعنی برگزاری اولین انتخابات در دولت خود قرار دارد. از این رو بردگان انتخابات خرداد ۹۲ به دنبال شکل‌گیری مجلسی همسوتر با دولت هستند و بازندگان انتخابات ریاست جمهوری سعی دارند به‌مانند انتخابات اسفند ۹۰ صاحب اکثریت کرسی‌های بهارستان شوند. در این ایام اصلاح‌طلبان نگران تأیید صلاحیت کاندیداهای خود هستند و اصولگرایان نگران ائتلاف و همگرایی؛ دو دغدغه از جنس متفاوت. از طرفی اصلاح‌طلبان با کمک اعتدال‌گرایان به دنبال تغییر آرایش مجلس در انتخابات هستند. آن‌ها به‌خوبی دریافته‌اند که پیروزی در انتخابات ریاست جمهوری خرداد ۹۶ در گرو مجلسی هماهنگ با دولت است. از طرفی اصولگرایان که دل‌پری از دولتی‌ها دارند نمی‌خواهند به‌همین راحتی کرسی‌های حداکثری خود در مجلس را به رقیب واگذار کنند. آن‌ها برای چهارمین پیروزی متوالی خود در مجلس در حال برنامه‌ریزی دقیق هستند. در همین راستا در اتاق‌های فکر خود به ایجاد مکاتیمی برای ارائه لیست واحد می‌اندیشند، اشتباهی که در انتخابات سال ۹۲ کار دستشان داد. اصولگرایان معتقدند پیروزی در انتخابات مجلس، مقدمه‌ای برای شکست حسن روحانی در انتخابات سال ۹۶ است. حال باید به انتظار نشست و دید ترکیب مجلس دهم به چه صورت شکل خواهد گرفت. آیا اصلاح‌طلبان پس از ۱۶ سال خواهند توانست به بیشترین صندلی‌های بهارستان دست پیدا کنند یا اصولگرایان همچون گذشته به موفقیت خود در این نبرد سیاسی ادامه خواهند داد؟

یادآوری

آشنایی با تاریخچه شب یلدا

شب یلدا یا شب چله بلندترین شب سال در نیم کره شمالی زمین است. این شب به زمان بین غروب آفتاب از ۳۰ آذر (آخرین روز پاییز) تا طلوع آفتاب در اول ماه دی (نخستین روز زمستان) اطلاق می‌شود. ایرانیان و بسیاری از دیگر اقوام شب یلدا را جشن می‌گیرند. این شب در نیم کره شمالی با انقلاب زمستانی مصادف است و به همین دلیل از آن زمان به بعد

طول روز بیش‌تر و طول شب کوتاه‌تر می‌شود.

بررسی آرایش انتخاباتی جناح‌های سیاسی:

چپ و راست در مسیر اصلاحات

۳۰۲

kazemi

- صاحب امتیاز و مدیرمسئول: محمد آیتی
- سر دبیر: امیر حسین مصلی
- مدیر هنری: عالیله اعتمادیان
- پست الکترونیک: ayatemandegar@yahoo.com
- آدرس: تهران - خیابان سئول - کوچه ششم شرقی - پلاک ۲- واحد ۱
- تلفکس: ۴-۸۸۶۱۰۷۰
- چاپ: نقش افست گرافیک
- پذیرش آگهی: ۸۸۶۱۵۸۱۱

دیدگاه

روحانی و مطالبات داخلی

امیرحسین امیرفیض
روزنامه نگار

بی‌شک اکثریت جامعه از توافق هسته‌ای خرسند و راضی‌اند اما در این میان بیشتر بحث بر سر این است که گروه‌های سیاسی از چپ‌چپ تا راست‌راست در حسرت این موضوع‌اند که چرا این توافق به دست آنان انجام نشد؟ چرا به این وسیله نتوانستند با کسب این موفقیت دار و دسته حامی خودشان را به مجلس و این‌ور آن‌ور ببرند و در انتخابات‌های آینده از این امتیاز بهره‌مند شوند و تبلیغش را کنند که دیدیم ما توانستیم توافق کنیم حالا این کار و آن کار را هم می‌کنیم پس به ما رأی بدهید!

زین پس کار روحانی سخت‌تر و کار منتقدین و رقبای وی سهل‌تر می‌شود، روحانی نهایتاً تا آبان و آذر بیشتر وقت ندارد که همچنان روی مسئله اتمی مانور پیروزی دهد.

روحانی بزرگ‌ترین مشکل خارجی کشور یعنی توافقی جامع اتمی با غرب را به پایان رساند و رسماً به یکی از وعده‌های انتخاباتی خود عمل کرد پس روحانی متشکریم!

نظریه و تئوری‌هایی وجود داشت که روحانی قصد دارد با حل مناقشات خارجی و تثبیت و افزایش محبوبیت دولت‌ش با قدرت بیشتری به سمت مطالبات داخلی مردم برود.

وقتی می‌گوئیم مطالبات عمومی مردم یعنی مطالبه اکثریت مردم که به‌صورت اولویت‌بندی درمی‌آید. اولین مطالبه داخلی مردم رونق اقتصادی، ایجاد شغل، رونق به بازار و افزایش درآمدها و توقف و سقوط تورم و مهار این اقتصاد سرکش ۳۳۵۰ دلاری است که جان مردم را چهار سال است به لبشان رسانده. این مطالبه خواسته کمی نیست، مطالبه‌ای است که نیازمند بالا بردن ارزش پول ملی، ایجاد و افزایش تولید ناخالص ملی، صادرات و مهار تورم و قرار دادش در شیب منفی باشد.

واقعیت در این است که کسانی که در تهران زندگی می‌کنند و وسیله نقلیه ندارند اگر فرض کنیم کرایه رفت‌وآمدش با تاکسی تا محل کار ۱۵ هزار تومان باشد (رفت‌و برگشت) ماهانه در حدود ۴۵۰ هزار تومان پول رفت‌وآمد می‌دهد! من دیگر هزینه کرایه‌خانه خوردوخوراک و احياناً خرید سیگار یا یک ساندویچ بیرون را لحاظ نمی‌کنم چون عملاً این رقم به بالای ۳ میلیون تومان خواهد رسید. حقیقت امر این است که فردی که در تهران مستأجر باشد با درآمد ماهی ۳ میلیون تومان خرج خودش را در آورد شاهکار کرده! درحالی که من به یاد دارم زمانی را که حقوق کارمند شرکت آب و فاضلاب تهران ۲۰۰ هزار تومان بود و هرامه یک سکه طلای بهار آزادی باقیمت ۶۰ هزار تومان از حسابش پس‌انداز می‌کرد. یادم هست در گذشت‌های نه خیلی دور که کاشانه نوساز در شمال شهر متری ۴۵۰ هزار تومان بود، حقوق بازنستگان برای یک ماهشان کفایت می‌کرد و پس‌انداز هم می‌شد.

اما ناگهان از اواسط رو به اواخر دهه ۸۰ همه چیز ناگهان تغییر کرد، گویی کودتای اقتصادی علیه افراد خاصی شکل گرفت. بنزین لیتری ۱۰۰ تومان را که محافظه‌کاران راست در دولت جفاقی به مردم می‌دانستند از سال‌های بعد بالا و بالا و بالاتر بردند و اکنون که ۱۰۰۰ تومان است!

آن متفکرین عزیز می‌توانند بپندارند که تحریم‌ها را کاغذ پاره می‌خواندند اکنون دیگران باید بنشینند تکه‌های پاره شده‌اش را به هم وصل کنند تا نه اینکه ما به سمت رشد و پیشرفت برویم، بلکه به سال ۸۴ و پایان دوران اصلاحات بازگردیم. البته مسئولین باید اعتراض کنند، توضیح بخواهند، اسناد و مدارک ارائه کنند و گرنه ما که جایگاهی نداریم!

دست‌آورد

هیچ‌گاه به آموزش سیاسی عمل نکرده‌ایم

حسین احمدی
نویسنده

بارها و بارها درباره اهمیت آموزش سیاسی سخن رفته است. تا جایی که بسیاری از اتفاقات و مسائلی همچون: بی‌هویتی سیاسی، بی‌اخلاقی سیاسی، بی‌تدبیری سیاسی و ... را معلول نبود آموزش سیاسی دانسته‌اند؛ اما چرا با این‌همه اهمیت که سال‌هاست گفته می‌شود، بدان هرگز عمل نکرده‌ایم. آیا ریشه آن را باید در نبود ظرفیت سیاسی کشور جستجو کرد و یا اینکه ریشه در الگوی رفتاری ما ایرانیان در زندگی اجتماعی دارد. در ابتدایی‌ترین کشف مسئله، به نبود یک تشکیلات منسجم و سودمند برخورد می‌کنیم، به عبارتی برخی شکل‌گیری آموزش سیاسی را در سایه داشتن یک تشکیلات قدرتمند و منسجم امکان‌پذیر می‌دانند، به طوری که اگر تشکیلات ضعیف عمل کند، آموزش سیاسی مقدور نیست. پس در وهله‌ای اول به این نتیجه می‌رسیم که تا به حال تشکیلات منسجمی وجود نداشته که در کنار آن آموزش سیاسی در کشور صورت بپذیرد. باید گفت آموزش سیاسی ریشه در بسیاری از مسائل دیگر هم دارد. به‌طور مثال می‌توان آن را در عدم فهم مسئله انتقال تجربه دانست که همیشه یکی از مشکلات اصلی الگوی رفتاری ما ایرانیان بوده و است.

واقعیت این است که آموزش سیاسی برخلاف آنچه در ابتدا ساده به نظر می‌رسد، دارای پیچیدگی‌های فراوانی است و به ازای هر آنچه شما در آن ورود پیدا می‌کنید، متوجه ابعاد بیشتری از مسئله می‌گردید که بر پیچیدگی آن می‌افزاید؛ زمانی که شما هیچ تجربه روشنی هم از دیگر احزاب گذشته نداشته باشید، سختی و مشکلات آن دوچندان خواهد شد. وقتی با استاید و فعالان سیاسی در مورد نحوه آموزش سیاسی گفت‌وگو می‌کنید، همه آن‌ها از اهمیت آموزش سیاسی صحبت می‌کنند، اما هیچ‌کدام راهکار و یا الگوی آموزشی روشنی را برای شما ترسیم نمی‌کنند، به عبارتی دیگر، سند تجربی خاصی برای ارائه ندارند و هر کس تحلیل خود را از تجربه آموزش سیاسی گذشته عنوان می‌کند.

در نهایت در مقابل این سؤال که چه باید کرد، می‌توان گفت: ایجاد آموزش سیاسی در کشور معلول اصلاح ساختار حزبی کشور، فرهنگ‌سازی و پرداخت هزینه است. به این معنا، تا زمانی که احزاب به نقش پرورشی حزب واقعی ننهند و فقط حزب را جایی برای پیشبرد مسئله انتخابات بدانند که در نزدیکی انتخابات شکل می‌گیرد و به فعالیت می‌پردازد و تا نیز توجه‌همان بر کمیت نیروی انسانی باشد تا کیفیت آن، اصلاح ساختار حزبی امکان‌پذیر نیست. مشکل دیگر عدم آینده‌نگری است. غالباً احزاب برای سال‌های بعد خود برنامه خاص و روشنی ندارند؛ و همیشه در لحظات حساس و آخر است که به فکر چاره می‌افتند. همین مسئله در نیروی انسانی نیز وجود دارد، قاطبه جوانانی که فعالیت می‌کنند برای مدت اندکی است و آن‌ها هم آینده روشنی از زندگی سیاسی خود نمی‌بینند. به عبارتی این بی‌اعتمادی دوسویه است. در صورتی که اگر بر آموزش سیاسی اهمیت داده شود، نه تنها باعث تقویت بدنه حزب در آینده می‌گردد، بلکه در نیروی انسانی هم انگیزه بیشتری برای ادامه فعالیت ایجاد می‌کند. نکته دیگر هم این است که نباید نیروی انسانی صرفاً برای پست‌ها و رقابت‌های انتخاباتی پرورش بیابند، بلکه باید به دیگر جایگاه‌های مهم و تصمیم‌ساز نیز توجه کرد. حزب بایستی تلاش کند نیروهای خود را برای زمینه‌های مختلف آماده و در آن وارد کند؛ و وقتی این تقاضا و توقع از سوی دولت هم‌شکل بگیرد، اهمیت آموزش سیاسی نیز بیشتر می‌گردد.

نگار

شاهین صلاقی
کارتون‌نویس

مشاوره

چکیده تمام فصول

از کاغذها بیرون می‌زنی
قلمدان را زمین می‌اندازی
هوا را می‌گیری و درختان را به سمت خود خزان می‌دهی...

نامت چکیده تمام فصول می‌شود

- چکیده خورشید
- بادام
- مرغلی
- لریشم
- لققا
- و نیلوفر...

صحت دارد که با این همه
توهنوز
نامه‌ای نوشته‌ای
به نشانی‌ای که در یاد هم نداری اش...
به شهرستانی دور
به تنهایی...

شیرین کاظمیان

یادآوری

آشنایی با تاریخچه شب یلدا

شب یلدا یا شب چله بلندترین شب سال در نیم‌کره شمالی زمین است. این شب به زمان بین غروب آفتاب از ۳۰ آذر (آخرین روز پاییز) تا طلوع آفتاب در اول ماه دی (نخستین روز زمستان) اطلاق می‌شود. ایرانیان و بسیاری از دیگر اقوام شب یلدا را جشن می‌گیرند. این شب در نیم‌کره شمالی با انقلاب زمستانی مصادف است و به همین دلیل از آن زمان به بعد طول روز بیش‌تر و طول شب کوتاه‌تر می‌شود. مراسم شب یلدا (شب چله) از طریق ایران به قلمرو رومیان راه یافت و جشن «ساتورن» خوانده می‌شد. واژه «یلدا» به معنای «زایش زادروز» و تولد است. ایرانیان باستان با این باور که فردای شب یلدا با دمیدن خورشید، روزها بلندتر می‌شوند و تابش نور ایزدی افزونی می‌یابد، آخر پاییز و اول زمستان را شب زایش مهر یا زایش خورشید می‌خواندند و برای آن جشن بزرگی برپا می‌کردند و از این‌رو به دهمین ماه سال، دی (دی در دین زرتشتی به معنی دادار و آفریننده) می‌گفتند که ماه تولد خورشید بود. یلدا و جشن‌هایی که در این شب برگزار می‌شود، یک سنت باستانی است. مردم روزگاران دور و گذشته که کشاورزی، بنیان زندگی آنان را تشکیل می‌داد و در طول سال با سپری شدن فصل‌ها و تضادهای طبیعی خوی داشتند، بر اثر تجربه و گذشت زمان توانستند کارها و فعالیت‌های خود را با گردش خورشید و تغییر فصول و بلندی و کوتاهی روز و شب و جهت و حرکت و قرار ستارگان تنظیم کنند. آنان ملاحظه می‌کردند که در بعضی ایام و فصول روزها بسیار بلند می‌شود و در نتیجه در آن روزها، از روشنی و نور خورشید بیشتر می‌توانستند استفاده کنند. این اعتقاد پدید آمد که نور و روشنائی و تابش خورشید نماد نیک و موافق بوده و با تاریکی و ظلمت شب درنبرد و کشمکش‌اند. مردم دوران باستان و از جمله اقوام آریایی، از هند و ایران - هند و اروپایی، دریافته‌اند که کوتاه‌ترین روزها، آخرین روز پاییز و شب اول زمستان است و بلافاصله پس از آن کوتاه‌ترین روزها، به تدریج بلندتر و شب‌ها کوتاه‌تر می‌شوند، از همین رو آن را شب زایش خورشید نامیده و آن را آغاز سال قراردادند.

سخن روز

مطبوعات پس از کودتای ۲۸ مرداد

حسن سلاهی
مدرس دانشگاه

یکی از پیامدهای منفی کودتای ارتجاعی بیست و هشتم مرداد ۱۳۳۲ خورشیدی، این بود که یک‌بار دیگر به دوران وفور و رونق مطبوعات در ایران پایان داد. سرلشکر زاهدی مثل محمدعلی شاه و رضاخان، فرمان به تعطیلی مطبوعات و حبس و اعدام مخالفان داد. دوره تازه‌ای از اختناق و سرکوب آغاز شد که ۲۵ سال به طول انجامید. شرایط تازه، قول و قرارهای گسترده با آمریکا و انگلیس، پدید آمدن گروه زمین‌داران و سرمایه‌داران تازه، هزینه گزاف دربار، بذل و بخشش‌ها و اسراف‌های بی‌شمار از محل سرمایه‌های ملی و همگانی، مجالی به فعالیت‌های قانونی مطبوعات نمی‌داد. قانون تازه‌ای برای مطبوعات لازم بود تا مانعی برای برنامه‌های در دست اجرا پیش نیاید.

بودند که مدام بر کار مطبوعات نظارت می‌کردند. گفته‌شده که حتی عنوان‌ها (تیترها) و مطالب روزنامه‌ها، مستقیماً یا از طریق تلفن توسط آن‌ها بررسی و کنترل می‌شد. ارباب و اعمال فشار بر مطبوعات دو هدف را دنبال می‌کرد: مطبوعات باید از هرگونه بازتاب آزادانه اندیشه و حرکت مستقل مردم که با دیدگاه مسلط و انعطاف‌ناپذیر رژیم همخوانی نداشت، پاک می‌شدند تا فکر مقابله با رژیم فرصتی برای بروز و رشد نیابد. مطبوعات باید هرچه بیشتر در خدمت اشاعه

فکر و نظرهایی باشند که رژیم با توجه به منافع خود خواهان آن‌ها بود. از ویژگی‌های مطبوعات ایران پس از کودتای ۲۸ مرداد عبارت است از: احاله تخلفات روزنامه‌نگاران به ساواک؛ به همین دلیل، روزنامه‌نگاران می‌کوشیدند انتقادهای خود را به‌صورت غیرمستقیم و تلویحی در گزارش‌ها و مقالات و اخبار به چاپ برسانند. در بسیاری از اوقات، نحوه چینش کلمات یک تیتر دارای بار معنایی خاص بود. محتوای نشریات این دوره را تملق و چالوسی بی‌حدوحصر از رژیم و دستگاه سلطنت و دولتمردان تشکیل می‌داد. مطبوعات این دوره از نظر تعدد و تکثر نسبت به دهه ۲۰ رشد چندانی نداشتند. تعدد مطبوعات را فقط در مورد نشریات عامه‌پسند و عوام‌گرا با محتوای مبتذل می‌توان گزارش کرد. شرح زندگانی هنرپیشگان و خوانندگان ایرانی و خارجی، بی‌دردسرتین موضوع برای روزنامه‌نگاران و مأموران ساواک بود. به نظر می‌رسد شاه و رژیم پهلوی از نشریات غیرسیاسی، انتظار غیرسیاسی کردن جامعه و از نشریات مبتذل، انتظار دور کردن جوانان از مذهب را داشتند.

